

דף ס.

עין משפט א.

יו"ד סימן רצז סעיף א ב

א. המרכיב זכר על נקבה שאינו מינו בין בבהמה בין בחיה או בעופות אפי' במיני חיה שבים, הרי זה לוקה ^ב.

ב. אינו לוקה עד שיעשה מעשה בידים כמכחול בשפופרת ^ג, אבל העלם לבד זה על זה או עוררם בקול מכין אותו מכת מרדות.

עין משפט ג.

יו"ד סימן שמ סעיף א

א. מי שמת לו מת שראוי להתאבל עליו חייב לקרוע עליו ^ד. וצריך לקרוע מעומד ומיושב לא יצא.

הגה: וצריך לחזור ולקרוע.

הגה: ולכתחילה צריך לקרוע קודם שיסתום פני המת בקבר ^ה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן שמ סעיף לו

לו. לד. השומע ברכת השם אפי' בכינוי חייב לקרוע ^ו.

הגה: אפי' אמרו בלשון לעז.

ב. ממשנה בב"ק דף נ"ד ע"ב. ומימרא דר"ל שם בדף נ"ה ע"א אפי' מין חיה שבים, ואפי' טהורה בטהורה בב' מינים לוקה, וכך דעת הרא"ש ודלא כרמב"ם דס"ל שזה רק מדרבנן, ש"ך ס"ק א'. ובברכי יוסף הביא דלהשיב תרנגולת על בצים טהורים שאינם מינה מותר והרמ"ע אסר משום צער בעלי חיים, ע"ש.

ג. משמואל בב"מ דף צ"א ע"א.

ד. מדרבנן ואסמכוהו אקרא. ש"ך ס"ק ב'.

ה. ובסי' של"ט סעיף ג' נתבאר דכשמגיע לדיין האמת קורע. ש"ך ס"ק ג'.

ו. עיין בפ"ת שהסתפק אם אדם שמע ברכת ה' בשבת אם חייב לקרוע.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: י"א דמומר דינו כעכו"ם בזה"ז ז.

לז. לה. והוא שישמענה מישראל. אפי' השומע מעדים היאך פלוני בירך את השם חייב לקרוע, אבל העדים אינם צריכים לקרוע פעם שניה.

לז. לו. הרואה ס"ת שנשרף^ח או תפילין או אפי' מגילה אחת מהנביאים או הכתובים, קורע שתי קריעות אחת על הכתב ואחת על הגויל, ודוקא ששורפין אותו בכח וכמעשה שהיה.

עין משפט ה. יו"ד סימן שמ פעיף לט

לז. לח. כל הקרעים הנ"ל רשאי למוללן למחרת אבל אין מתאחזין לעולם.

עין משפט ו.ז.ז.ט. יו"ד סימן שמ פעיף לו
עיין לעיל עין משפט ד

עין משפט י. חו"מ סימן כח פעיף י

יז. אם שני העדים אמרו עדותם מכוונת בלשון אחד ממש, חוששין להם וצריכים דרישה וחקירה, ואם אחד העדים אמר עדותו, והשני אמר אף^ט אני כמוהו ידעתי לא מהני אא"כ הלך למדינת הים, סומכים עליו.

ז. והב"ח חלק על זה ודעתו דאפי' מישראל מומר חייב לקרוע. ש"ך ס"ק נ"ד.

ח. וה"ה נקרע ונחתך ונמחק בזרוע בין מישראל בין מעכו"ם דהכל תלוי כשרואה חילול ה', ב"ח. ואפשר כיון שגם בגויל ישנם סודות שהריאות שאינה מוקפת גויל פסולה על כן קורע גם על הגוילים.

אבל אם היה דליקה ולא יכול להציל ונשרף וכיוצא בזה בלי חילול ה' א"צ קריעה.

ט. דבלא הלך למדינת הים דאפשר להעיד בפירוש לא מהני, כ"כ רי"ו נתיב ב' ח"ב ובמרדכי פרק נגמר הדין, ובהלך למדינת הים חכמים הקלו והעמידו על דין תורה, כ"כ בסמ"ע ס"ק מ"א. וכנראה ששולח עדותו בכתב ממדינת הים כמו בסעיף שאחרי זה ובת"ח דמהני בכתב.

דף ס:

עין משפט ד. יו"ד סימן קמו פעיף א

א. הנודר או נשבע בשם אלילים היה לוקה^י, ואסור להזכירה בשמה בין לצורך בין שלא לצורך.

עין משפט כ.ל. יו"ד סימן ד פעיף א

א. השוחט לשם עבודת כוכבים אפי' לא חשב לעבדה בשחיטה זו אלא חשב לזרוק דמה או להקטיר חלבה לעבודת כוכבים הרי זה זבחי מתים^ב ואסורה בהנאה^ל.

י. ממשנה סנהדרין דף ס'. וברייטא שם בדף ס"ג שאסור להזכיר את שמה.

כ. ממשנה חולין דף ל"ח וכו"י שם בגמ'.
ל. שם בדף מ' ע"א, ועיין בע"ז כ"ט ע"ב, ובחולין י"ג ע"א.